

Küçüğüme

– GürhanGürses · 11 Eylül 2015

Kaç gün oldu sana yazmayalı, kendimi sensizlikle sınıdım ama yapamadım. Düşün ki sen masmavi bir gökyüzüsün yaşadığım dünyada. Ben kendimi senden nasıl mahrum edeyim şimdi. Düşün ki bir okyanussun sen ve ben de okyanusun tam ortasına düşmüşüm. Şimdi söyle Allah aşkına ben sende boğulmayayım da kim de boğulayım.

Kendimi sensiz tutamıyorum. Zorla değil buna hastalık mı dersin, olmazsa olmaz mı dersin, vazgeçilmez mi dersin bilmem. Ne dersin de ama seni sevmenin benim öğünüm olduğunu, övücüm olduğunu, ömrüm olduğunu asla unutma.

Sensizlik bir oruç gibi tutuyorum sanki her gün. Elbet iftar olacak diye düşünüyorum, elbet sensizlik bitecek.

Kaç gün oldu sana yazmayalı, sanma ki yabancılaştım sana ve unuttum seni. Atila İlhan diyor ya "mıh gibi akıldasın" işte sen benim aklımda mıhtan da ötedesin, en derindesin, en merkezde, en iyileşmez ve çıkmaz yerde.

Sana kavuşmak için benim bir şeylerden feragat etmemi istesen inan canımı dahi sunarım sana. O denli senliyim ve gözleri benliyim sana. Ah be Küçüğüm ; ben sana ne de büyüğüm, ne de yükselenim, ne de aşığım! Ne de fanatığım sana; ne de müptelayım, ne de meftunum, ne de vurgunum. Sen yorgunuyum güzelim, sen yüklüyüm, sen türkölüyüm. Dikkat edersen her cümlede sen geçiyor şairin dediği gibi "sensizlikte bile sen var" bana.

Kaç gün oldu sana yazmayalı, sanma ki seni düşünmüyor, akletmiyor, düşlemiyorum! Her şeyin cahili olabilirim ama sen cahili değilim. Her şeyin düşüncesizi ve kalpsizi olabilirim ama mevzu sensen eğer bana asla düşüncesiz be kalpsiz değilim. O kadar doluyum ki seninle üzerine bir gramlık dahi sana yer yok. Seni yaşıyorum her anımda. Küçüğüm olsa yanımda; mesela ne derdi bana, ne yapardı, ne düşünürdü benimle diye.

Bu ömür yetmez seni sevmeye.

Niye yan yana değiliz, niye el ele değiliz, niye sarmaş dolaş değiliz.

Sen beni bir istesen gelmez miyim sanırsın!

Kendimi açık hava mahkumu gibi görüyorum. Sana tutuklu kalmışım. Etrafımda duvarlar,

gardiyanlar, kameralar... Seni bir görsem bırakır mıyım asla diye düşünmeden edemiyorum. Bir mahkum özgürlüğüne kavuşmak istemez mi! Sen benim ömrümün masmavi yönüsün, tertemiz, dupduru... Ufacık bir sen parçası dahi düşse ömrüme bana neler olur neler! Diyelim ki göz göze geldik! O gözün değeri milyon olmaz mı? Konuştuk diyelim o kulak başka ses istemez senden sonra. El ele tutuştuk diyelim, dünyanın bütün çiçeklerini dal dal o ele verseniz de boştur artık. Sen bütün çiçeklerin tamamlanmış halisin.

Geçen, seni düşünürken bir oyun oynamak istedim. Seni düşünmeden ne kadar durabilirim diye. Bir saniyelğine de olsa unuttum ama ömrümün en kötü anı olarak hafızama kazındı o bir saniye. Bir daha öyle bir oyun oynamam çünkü sensiz kalınca nefesim kesiliyor. Gözlerimdeki ışık kayboluyor, dudağımdaki tebessüm düşüyor, aklıma gidiyor kalbim duruyor. Bak gör işte, her uzvumla ayrı ayrı seviyorum seni. Hepsinin hasretini topla seni bir de bütün olarak seviyorum.

Kaç gün oldu sana yazmayalı, olmuyor işte sana yazmazsam ölürüm biliyorum.

Rabbim bir ömrü vermiş bana ve bu ömrün en güzel yanı olarak da seni vermiş bana. Yüreğim çok yoruldu, sana açılmamaktan, gelememekten. Ama şunu bil ki - Rabbim şahittir- seni sevmekten ve düşünmekten bir an olsun geri adım atmıyorum. Seni hep bir ileri, bir yüksek seviyorum. Bunu bir arabanın çalıştığı ilk anı ve gaz verdikçe yükselen hızı gibi düşün. Sana sürekli yükselen bir aşkla bağlıyım. Seni son sürat seviyorum ve bu seyirde de gayet hoşnutum. Sen benim karanlığımdaki en parlak yıldızsın sana ulaşamazsam da sen benim karanlığımda hep varsın ve oradasın. Çünkü her karanlığı aydınlatan ve yol gösteren mutlaka bir yıldız vardır.

Kaç gün oldu sana yazmayalı, tahammülüm yok sensizliğe. Rızam hiç yok, hakkım da...

Şu an beni acile kaldırsalar aşırı senden dolayı kalbi iflas etmiş der doktor. Reçeteme yazacağı tek ilaç 'SEN'SİLİN olur. üzerine de her saniye alınması icap eder, aşk karnına hem de.